

An aerial photograph of a beach with clear turquoise water. Four surfers are visible in the water, two in the upper half and two in the lower half. The sandy beach is visible in the bottom right corner.

TAYLOR
JENKINS REID

MALIBU
V PLAMEŇOCH

Od autorky bestselleru
Sedem manželov Evelyn Hugovej

TAYLOR
JENKINS REID

MALIBU
V PLAMENEŇOCH

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Miletičova 23, 821 09 Bratislava 2
E-mail: info@slovenskyspisovatel.sk
www.slovenskyspisovatel.sk
Zodpovedná redaktorka Hana Brunovská
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Z anglického originálu Malibu Rising, ktorý vyšiel vo vydavateľstve
Ballantine Books, an imprint of Random House, a division of Penguin
Random House LLC, New York 2021, preložila Denisa Jahičová.

*Tento príbeh je fikcia. Všetky mená, postavy, miesta a udalosti sú výplodom autorki-
nej fantázie alebo súčasťou vymysleného príbehu. Akákoľvek podobnosť so skutočnými
miestami, udalosťami a žijúcimi či nežijúcimi osobami je náhodná.*

Copyright © 2021 by Rabbit Reid, Inc.

All rights reserved

Translation © Denisa Jahičová 2023

Cover Design © Barbara Baloghová 2023

Cover Photo © Shutterstock

Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2023

ISBN 978-80-220-2532-4

MALIBU ZACHVÁTI OHEŇ.

To sa tu, skrátka, z času na čas stáva.

Nížiny na Stredozápade ovládajú tornáda. Na juhu Spojených štátov sa vzdúvajú povodne. V Mexickom zálive sa búria hurikány.

A Kalifornia horí.

Požiare krajinu sužovali už okolo roku 500 pred naším letopočtom, keď ju osídlili Čumaši. Požiar ju zachvátil aj začiatkom 19. storočia, keď územie ovládali Španieli. Zúril tu aj 4. decembra 1903, keď kus zeme, ktorému sa teraz hovorí Malibu, vlastnili Frederick a May Rindgeovci. Plamene pohltili takmer päťdesiat kilometrov pobrežia a spálili ich viktoriánsky dom na pláži.

Malibu zničil oheň v roku 1917 a 1929, hneď potom, čo sem dorazili prvé filmové hviezdy. Začalo tu horieť aj v rokoch 1956 a 1958, keď sa na pobrežie začali trúsif surfisti na dlhých doskách a dievčatá v bikinách. Požiar zažilo aj v rokoch 1970 a 1978, potom, čo sa v kaňonoch usadili hipisáci.

Horelo tu v rokoch 1982, 1985, neskôr v rokoch 1993 a 1996 a znovu v rokoch 2003, 2007 a 2018. Menšie požiare sa vyskytli aj počas rokov medzitým.

Lebo horieť je pre Malibu prirodzené.

Pri hraniciach dnešného Malibu stojí tabuľa, na ktorej sa píše: MALIBU, 43 KILOMETROV MALEBNEJ KRÁSY. Správna oblasť Malibu, rozťahnutá na úzkom pruhu

pobrežia v dĺžke takmer päťdesiat kilometrov, sa tlačí medzi oceánom a vysokými kopcami a je rozdelená dvojprúdovou diaľnicou, takzvanou Pacifickou pobrežnou.

Na západ od diaľnice sa tiahnu nekonečné pláže, obmývané krištáľovo modrými vlnami Tichého oceána. Na mnohých miestach pozdĺž pobrežia sa hneď pri diaľnici tisnú úzke a vysoké domčeky, ktoré spolu súperia o výhľad. Pobrežie je rozoklané a kamenisté, vlny prudké a priezračné. Vzduch vonia čerstvou morskou vodou.

Priamo na východ od diaľnice sa zdvíhajú rozsiahle vyprahnuté kopce. Dominujú horizontu v sivozelených a okrových farbách krov, divokých stromov a pichľavého podrastu.

Krajina je suchá. Ako sud pušného prachu. Vánkom požehnaná aj prekliata.

Kopcami a údoliami sa preháňajú vetry zo Santa Any, z vnútrozemia, silné a horúce. Legendy im prisudzujú skazonosnú úlohu, rozsievajú vraj nešťastie a chaos, ale v skutočnosti fungujú skôr ako urýchľovač.

Stačí iskrička na suchom púštnom dreve a hneď je tu divoký požiar so sýtooranžovými a červenými plameňmi. Pohlcuje krajinu a vydychuje hustý čierny dym, ktorý zastreje oblohu a v širokom okolí zatieni slnko. Popol sa znáša k zemi ako sneh.

Prirodzené prostredie zveri – kry, kroviny a stromy – aj ľudské obydlia – chatky, panské sídla, bungalovy, ranče, vinohrady a farmy – zmiznú v oblaku dymu a zostane po nich iba krajina spálená na uhoľ.

Ale v tomto kolobehu krajina znovu omladne, čoskoro je pripravená, aby na nej vyrástlo niečo nové.

Skaza. A obnova, ktorá povstáva z popola. To je príbeh ohňa.

Požiar v Malibu v roku 1983 sa nezačal vo vyschnutých kopcoch, ale na pobreží.

Vypukol v sobotu 27. augusta na adrese Cliffside Drive číslo 28150 – v dome Niny Rivovej – počas jedného z najslávnejších večierkov v celej histórii Los Angeles.

Každoročná párty sa vymkla kontrole niekedy okolo polnoci.

Do siedmej hodiny ráno pohltili plamene celé pobrežie Malibu.

Lebo tak ako je pre Malibu prirodzené horieť, pre jedného konkrétneho človeka je prirodzené oheň založiť a potom odkráčať.

Sobota 27. augusta 1983

Prvá část

Od 7.00 do 19.00

7.00

NINA RIVOVÁ SA PREBUDILA, no ešte neotvorila oči. Vedomie sa do nej vkrádalo pomaly, akoby jej chcelo nežne oznámiť, že už je ráno. Ležala na posteli a snívala o tom, že má pod hrudníkom surfovaciu dosku, potom si však začala uvedomovať realitu – už o dvanásť hodín sa k nej domov nahrnú stovky ľudí. A ako sa zobúdzala, znovu si pripomenula, že každý jeden z nich bude vedieť o jej ponížení.

V duchu bedákala nad celou prekliatou situáciou, no ani nevyzrela škárkou medzi závesmi svojich mihalníc.

Keby dobre počúvala, začula by, ako sa v diaľke dole pod útesom rozbíjajú vlny oceána.

Vždy si predstavovala, že si raz kúpi taký dom na Old Malibu Road, v akom vyrastala so súrodencami. Ošumelý bungalov na pláži kúsok od diaľnice postavený na koloch, tiahnuci sa až nad hladinu oceána. Rada spomínala na penu, ktorá im striekala do okien, na napoly zhnité drevo a hrdzavejúci kov, čo spoločnými silami držali podlahu pod jej nohami. Chcela stáť na verande a pozorovať príliv, počuť, ako sa pod ňou s burácaním rozbíjajú vlny.

Ale Brandon chcel žiť hore na útese.

Preto pre nich kúpil toto sídlo zo skla a z betónu na odľahlom útese Point Dume, pätnásť metrov nad pobre-

žím, odkiaľ k rozbíjajúcim sa vlnám viedol strmý chodník po kameňoch a provizórnych schodoch.

Nina sa snažila začuť zvuk vody, oči však stále neotvorila. Prečo by aj mala? Nebolo tu nič, na čo by sa chcela dívať.

Brandon nebol s ňou v posteli. Nebol ani v dome. Brandon nebol dokonca ani v Malibu. Bol v hoteli v Beverly Hills, v tom s ružovou štukovou fasádou a so zelenými palmami navôkol. V takúto včasnú rannú hodinu sa teraz zrejme v spánku túlil ku Carrie Sotovej. Keď sa zobudí, pravdepodobne zdvihne svoju labu, odhrnie jej vlasy nabok a pobozká ju na krk. A potom sa tí dvaja zrejme začnú baliť na US Open.

Gr.

Nina nemala Carrie Sotovej za zlé, že jej ukradla manžela, lebo manželia sa nedajú ukradnúť. Carrie Sotová nebola zlodejka, to Brandon Randall bol zradca.

To on spôsobil, že Nina je na titulnej stránke časopisu *Now This* z 22. augusta s podtitulkom: NININO ZLOMENÉ SRDCE: AKO ZOSTALA POLOVICA ZLATÉHO PÁRU AMERIKY NA OCOT.

Celý článok sa venoval faktu, že ju jej manžel, profesionálny tenista, verejne opustil pre milenku, taktiež profesionálnu tenistku.

Na fotke z titulnej strany to Nine našťastie pristalo. Vytiahli jednu zo snímok v plavkách, ktoré tento rok nafotila na Maldivách. Mala na sebe fuksiové bikiny s vykrojenými nohavičkami. Tmavohnedé oči a husté obočie jej lemovali dlhé hnedé vlasy vytiahnuté slnkom, mala ich trochu mokré a vlnité. A potom tu, samozrejme, boli jej slávne pery, dolná zmyselná a plná, horná o dosť užšia – pery Rivovcov, ako sa im začalo hovoriť, keď ich preslávil ich otec Mick.

Na pôvodnej fotografii Nina drží surf s dĺžkou 188 centimetrov, žltobiely od značky Town & Country, no ten na titulnej strane odrezali. Na podobné zásahy si už dávno zvykla.

Vnútri časopisu bola Ninina fotka spred troch týždňov z parkoviska pred supermarketom Ralphs. Na sebe mala biele bikiny a kvetované šaty, fajčila cigarety Virginia Slims a niesla balenie šiestich plechoviek sódočky Tab. Keby ste sa pozreli zblízka, všimli by ste si, že plakala.

Vedľa nej dali podobizeň jej otca z polovice šesťdesiatych rokov. Bol na nej vysoký, tmavý a prítlačlivý, na sebe mal šortky na plávanie, havajskú košeľu a sandále. Stál vtedy pred Trancas Market, fajčil marlborky a v ruke držal tašku s nákupom. Obe fotografie sprevádzal titulok: JABLKO NEPADÁ ĎALEKO OD STROMU.

Ninu zobrazili ako zdrvenú manželku slávneho muža z titulnej stránky a dcéru ďalšieho slávneho muža z článku vnútri. Vždy keď si na to spomenula, iba nahnevane zatínala zuby.

Konečne otvorila oči a pozrela sa hore na strop. Vstala z postele, takmer nahá, na sebe mala len nohavičky rovnakého tvaru ako bikiny v časopise. Po betónových schodoch zišla do vydláždenej kuchyne, otvorila posuvné dvere, cez ktoré bolo vidno na dvor za domom, a vstúpila na terasu.

Zastala a nadýchla sa slaného vzduchu.

Ešte nebolo horúco; od mora vanul vetrík, ktorý sa vznáša vo všetkých prímorských mestách. Nina ho cítila na pleciah, keď kráčala po dokonale zastrihnutom trávniku a medzi prstami na nohách ju pichali tvrdé okraje stebiel. Šla ďalej, až k okraju útesu.

Zadívala sa na horizont. Oceán bol modrý ako atra-

ment. Slnko vyšlo na oblohu už asi pred hodinou. Čajky prenikavo kričali, ako sa strmhlav spúšťali k hladine a znovu stúpali nahor.

Nina videla, že vlny sú priaznivé, priezračný príboj sa valil k pláži Little Dume. Pozorovala sled vln, ktoré sa lámali bez toho, aby sa na nich niekto zviezol. Pripadalo jej to ako tragédia, premárnená príležitosť. Všetky tie vlny sa tam iba trieštili jedna o druhú a nebolo nikoho, kto by si ich podmanil.

Ona to urobí.

Nechá oceán zahojiť jej rany tak ako vždy.

Aj keď sa ocitla v dome, ktorý by si sama nikdy nevybrala, aj keď ju opustil muž, pri ktorom si už vlastne ani nedokáže spomenúť, prečo si ho vzala, Tichý oceán jej patrí. Malibu je jej domov.

Brandon nikdy nepochopil, že blaženosť zo života v Malibu nespočíva v existencii plnej luxusu, ale v nespútanej prírode.

Malibu z Nininho detstva bolo skôr dedinou než mestom, zvlnené kopce boli plné vyšliapaných chodníkov a skromných príbytkov.

V rodnom dome mala najradšej, ako sa mravcom vždy podarilo nájsť si cestičku do skriniek v kuchyni. Alebo to, ako sa pelikán občas vyprázdnil priamo na verandu. Pozdĺž nespevnených ciest ležali kopy konského trusu, ktoré tam nechali susedia, čo sa v sedlách vydali na trh.

Nina na tomto kúsku pobrežia prežila celý život. Memnilo sa, ale ona chápala, že s tým nič neurobí. Videla, ako namiesto skromných rančov vyrástli susedstvá plné ľudí zo strednej triedy. No s tunajšími nádhernými výhľadmi to bola však iba otázka času, kým miesto zámoria nechutne bohatí.

Ninu prekvapilo len to, že sa za jedného takého vy-

dala. Kúsok tohto sveta teraz vlastní, či sa jej to páči, alebo nie.

O malý okamih sa Nina otočí a vráti sa do domu. Oblečie si plavky, zíde po úbočí útesu a z búdy, ktorú má dole na piesku, vytiahne surfovaciu dosku.

Ale zatiaľ, v týchto sekundách, myslela iba na dnešný večierok a na to, že bude nútená postaviť sa tvárou v tvár ľuďom, ktorí vedia, že ju opustil manžel. Nehýbala sa. Ešte nebola pripravená odtiaľto odísť.

Namiesto toho Nina Rivová ďalej stála na okraji útesu, ktorý nikdy nechcela, hľadela na vodu, pri ktorej chcela byť bližšie, a prvý raz vo svojom tichom živote z plných pľúc zakričala do vetra.

„Nikam nechod.“ Jay Riva vystúpil z džípu CJ-8, preskočil jedenapolmetrovú bránku, prešiel po príjazdovej ceste vysypanej štrkom a zaklopal na dvere domu svojej staršej sestry.

Nijaká odpoveď.

„Nina!“ zavolal. „Si hore?“

Rodinná podoba nemohla nikomu uniknúť. Bol štíhly a vysoký rovnako ako ona, ale viac obalený svalmi. Vďaka hnedým očiам, dlhým mihalniciam a krátkym strapatým hnedým vlasom bol typom príťažlivého muža, ktorý okolo seba šíri atmosféru privilegovanosti. Vo vyblednutom tričku, v šortkách na surfovanie, slnečných okuliároch a žabkách vyzeral presne ako to, čím v skutočnosti aj bol: pretekársky surfigista.

Jay ešte raz zaklopal, tentoraz o čosi hlasnejšie. Stále nič.

Bol v pokušení búchať do tých dverí tak dlho, kým Nina nevstane, lebo vedel, že nakoniec mu príde otvoriť. Ale teraz sa k nej nechcel správať ako kretén. Namiesto

toho sa otočil, nasadil si Wayfarers späť na oči a vrátil sa k džípu.

„Dnes ráno asi zostaneme sami,“ pokrčil plecami.

„Mali by sme ju zobudiť,“ navrhla Kit. „Na týchto vlnách by sa určite chcela povoziť.“

Malá Kit. Jay naštartoval auto a opatrne sa otáčal, aby mu nespadli dosky vzadu na korbe. „Pozerá rovnakú predpoveď počasia ako my,“ pokrútil hlavou. „O tom vlnobití určite vie. Dokáže sa o seba postarať.“

Kit to zväžila a vyzrela von oknom. Teda presnejšie: pozrela na miesto, kde by bolo okno, keby ich auto malo strechu.

Kit bola štíhla, drobná a dobre stavaná, samá šľacha a celá opálená. Mala dlhé hnedé vlasy, vytiahnuté slnkom aj pravidelným namáčaním v citrónovej šťave, pehy na nose a ružových lícach, zelené oči a plné pery. Vyzerala ako menšia verzia svojej staršej sestry, ale bez jej elegancie a uvoľnenosti. Krásna, ale možno trochu čudná. Čudná, ale možno krásna.

„Bojím sa, že má depku,“ poznamenala Kit nakoniec. „Potrebuje sa dostať z toho domu.“

„Nemá depku,“ oponoval sestre Jay, keď prichádzali na križovatku, kde sa ulica napájala na Pacifickú diaľnicu, pozrel sa doľava, potom doprava a snažil sa správne načarovať odbočenie. „Jednoducho dostala kopačky, nič viac.“

Kit prevrátila oči.

„Keď sme sa rozišli s Ashley...“ pokračoval Jay, keď už leteli na sever, po pravej ruke úpätie kopcov, po ľavej ďalekosiahly, priezračne modrý oceán, „tiež ma to najprv zobralo, ale potom som to rozchodil. A takisto to čoskoro rozchodí aj Nina. Tak to jednoducho so vzťahmi býva.“ Vietor fúkal tak silno, až musel Jay kričať.

Jay už zjavne zabudol, že keď sa s ním Ashley rozišla,

bol z toho tak mimo, že si takmer dva týždne úplne odmietal pripustiť krutú realitu. Ale Kit mu nič pripomínať nebude, nechce totiž riskovať, že sa začnú baviť o jej milostnom živote. Mala dvadsať rokov a ešte nikoho nepobozkala. Táto skutočnosť v nej hľadala každý deň, každú sekundu, niekedy naliehavejšie než inokedy. Čo sa týkalo lásky, brat sa s ňou rozprával, akoby bola malé decko. A keď s ňou tak hovoril, vždy cítila, ako sa červená – rovnako od hanby ako od hnevu.

Auto sa blížilo k červenej na semafore a Jay spomalil. „Iba vravím, že by jej teraz najviac prospelo, keby šla do vody,“ prelomila krátku odmlku Kit.

„Bude v poriadku,“ trval brat na svojom. Na križovateľke nebola nijaká premávka, a tak šliapol na plyn a prešiel ju, hoci sa svetlá ešte nezmenili.

„Aj tak som Brandona nikdy nemala rada,“ priznala Kit.

„Ale mala,“ nesúhlasil Jay a pozreli na seba kútikom oka. Mal pravdu. Mala. Veľmi. Všetci ho mali radi.

Auto naberalo rýchlosť, vietor burácal a ani jeden z nich už neprehovoril. Jay urobil otočku do protismeru a zaparkoval pri krajnici na County Line, rozľahlej piesčine pri najsevernejšom cípe Malibu, kde sa surfisti vznášajú na vlnách celý rok.

Vlny z juhozápadu sa v príboji práve lámali do tunela, ktorým sa dalo prejsť. Ak sa Jayovi s Kit bude chcieť, môžu sa v nich trochu predviesť.

Jay sa postavil na stupne víťazov na majstrovstvách USA v surfovaní dvakrát, raz bol tretí a raz dokonca prvý. V priebehu rokov sa trikrát ocitol na titulnej strane prestížneho časopisu *Surfer's Monthly*. Sponzorovala ho značka O'Neill. Od RogueSticks dostal ponuku, aby sa podieľal na návrhu špeciálne tvarovaných krátkych dosiek značky Riva. Do série profesionálnych pretekov

Triple Crown, ktoré sa tento rok odohrajú prvý raz, vstúpi ako favorit.

Jay vedel, že je skvelý, ale rovnako dobre vedel, že pozornosť priťahuje aj vďaka tomu, kto je jeho otec. Niekedy bolo ťažké rozlíšiť, kde sa jeden končí a druhý začína. Tieň Micka Rivu nemilosrdne prenasledoval každé z jeho detí.

„Ideme tým zúfalcom ukázať, ako sa to robí?“ opýtal sa Jay.

Kit prikývla a uličnícky sa usmiala. Jeho arogancia jej vedela poriadne zdvihnúť žlč, ale zároveň ju bavila. Časť verejnosti Jaya považovala za najpozoruhodnejšieho mladého surfistu mimo Havajských ostrovov, ale pre Kit bol iba starší brat, ktorého triky vo vzduchu začínajú byť obohrané.

„Áno, poďme,“ prisvedčila.

Malý chlapík s jemnými rysmi a neoprénom stiahnutým do pásu si všimol Jaya a Kit, práve keď vystupovali z auta. Seth Whittles. Vlasý mal mokré, ulízané dozadu. Uterákom si utieral tvár.

„Ahoj, kamoško, vrael som si, či ťa tu dnes ráno náhodou neuvidím,“ prihovoril sa Jayovi, keď k nemu podišiel. „Tunely sú práve teraz priam ukážkové.“

„Jasné, jasné,“ prikyvoval Jay.

Seth bol o rok mladší než on, v škole bol o ročník nižšie. Teraz ako dospelí sa pohybovali v rovnakých kruhoch, surfovali na rovnakých hrebeňoch. Jay mal pocit, že to Seth berie skoro ako víťazstvo.

„Dnes večer sa pekne zabavíme,“ uškrnul sa Seth. Znelo to trochu chvastavo a Kit ihneď došlo, že si oveňuje, či je pozvaný. Zachytila jeho pohľad a Seth sa na ňu usmial, akoby si až teraz uvedomil, že tiež existuje.

„Čau,“ pozdravil ju.

„Ahoj.“

„Áno, kamoško, zabavíme sa,“ ubezpečil ho Jay. „U Niny na Point Dume, rovnako ako minulý rok.“

„Paráda, paráda,“ usmial sa Seth a po očku ďalej sledoval Kit.

Obaja mladí muži ešte chvíľu pokračovali v rozhovore. Kit medzitým z korby vytiahla surfy, oba navoskovala a začala ich ťahať k vode. Jay ju dohonil a vzal jej svoj z rúk.

„Takže Seth dnes večer tiež príde,“ informoval ju.

„To som pochopila,“ poznamenala Kit a priviazala si lanko k členku.

„Dost si ťa... premeriaval,“ nadhodil Jay. Ešte nikdy nevidel, aby si niekto takto Kit prezeral. Pri Niny sa to dialo stále. Ale pri Kit nie.

Jay sa znovu pozrel na mladšiu sestru, akoby ju videl prvý raz. Vari je odrazu sexi? Nedokázal tú otázku položiť ani sám sebe.

„To je jedno,“ odsekla Kit.

„Je dobrý chalan, ale je divné, keď niekto priamo predo mnou okukuje moju mladšiu sestru,“ poznamenal Jay.

„Jay, mám už dvadsať,“ pripomenula mu Kit.

Jay sa zamračil. „Stále iba dvadsať.“

„Tak dobre, radšej by som zomrela, než sa oblizovala so Sethom Whittlesom, ak ťa to upokojí,“ ubezpečila ho Kit, bojovne zdvihla bradu a zovrela dosku ešte pevnejšie. „Môžeš pokojne spať.“

Seth vyzerá celkom dobre, hovoril si Jay v duchu. A je milý. Vždy sa zabuchol do nejakého dievčaťa, ktoré potom brával na večeru a podobné kraviny. Kit by mohla dopadnúť oveľa horšie. Niekedy jej naozaj nerozumel.

„Ideme?“ opýtala sa Kit.

Jay prikývol. „Poďme.“

Obaja vyrazili do vln ako už nespočetnekrát predtým – ľahli si na dosky a pádlovali na more bok po boku.

Na vlnu už čakala hŕstka ľudí. Hneď bolo vidno, že Jay medzi nimi zaujíma vedúce postavenie. Dostal sa za príboj a chalani si všimli, že sa k nim blíži. Rad sa rozťahol a urobili im miesto.

Jay s Kit naskočili na hrebeň vlny.

Hud Riva, na rozdiel od svojich vysokých a šľachovitých súrodencov malý, územčistý a tiež celé leto spálený od slnka, zatiaľ čo ostatní boli opálení dozlata, bol zo všetkých najmúdrejší. Dosť múdry, aby chápal skutočné dôsledky toho, čo práve robí.

Trináť kilometrov južne od diaľnice, v nablýskanom hliníkovom karavane Airstream, nelegálne zaparkovanom na pláži Zuma, si to rozdával s bratovou bývalou frajerkou Ashley.

Aj keď on sám by to takto neformuloval. Preňho to bolo milovanie. V tom všetkom, v každom nádychu, bolo až priveľa srdca, než aby to mohlo byť čokoľvek lacnejšie než láska.

Hud zbožňoval Ashlinu jamku na líci, zlatistozelené oči a vlasy, ktoré pripomínali tekuté zlato. Zbožňoval, ako nedokázala vysloviť slovo *antropológia*, ako sa vždy pýtala, ako sa majú Nina a Kit, a že jej najobľúbenejší film bol *Vojačka Benjaminová*.

Zbožňoval, že má jeden krivý zub, ktorý bol vidno, iba keď sa smiala. Len čo postrehla, ako jej naň Hud hľadí, zahabene si zakryla ústa rukou a smiala sa ešte viac. Aj to na nej zbožňoval.

V takých chvíľach ho Ashley väčšinou buchla po ruke a naoko sa naňho hnevala. „Prestaň, teraz mi je kvôli te-

be trápne,“ hovorila s iskričkami v očiach. Lenže keď to urobila, vedel, že ho má tiež rada.

Ashley mu často vravievala, že zbožňuje jeho široké plecia a dlhé mihalnice. Páčilo sa jej, že sa vždy stará o svoju rodinu. Obdivovala, aký má talent – cez objektív jeho fotoaparátu vyzeralo všetko oveľa krajšie, než ako to videla ona sama. Obdivovala, že sa púšťa do rovnakých nebezpečných vôd ako surfisti, a navyše pri plávaní alebo balansovaní na lyžiach drží ťažký fotoaparát, no napriek tomu je schopný zachytiť v dokonalom svetle a pohybe to, čo Jay predvádza na doske.

Ashley to považovala za oveľa obdivuhodnejší výkon. V konečnom dôsledku to predsa nebol iba Jay, kto sa v priebehu troch rokov trikrát objavil na titulných stranách *Surfer's Monthly*, podarilo sa to aj Hudovi. Všetky bratove slávne snímky vytvoril Hud. Ako sa láme vlna, ako doska prechádza vodou, ako more pení, ako sa ligoce horizont...

Jay možno vie jazdiť na vlnách, ale vďaka Hudovi to zasa vyzerá nádherne. Meno Hudson Riva nechýbalo ani v jednom z tých troch čísel časopisu. Ashley verila, že Jay potrebuje Huda rovnako, ako Hud potrebuje Jaya.

A práve preto Ashley pri pohľade na Huda Rivu videla tichého muža, ktorý nepotrebuje pútať pozornosť ani prijímať pocty. Videla muža, ktorého práca hovorí sama za seba. Muža, nie chlapca.

A Hud sa vďaka tomu, vďaka nej, cítil mužom viac než kedykoľvek predtým.

Hud zrýchlil a Ashley dýchala čoraz prerývanejšie. Poznala jej telo, vedel, čo potrebuje. Nerobil to prvý, druhý, ba ani desiaty raz.

Keď bolo po všetkom, pritiahla si ho k sebe, aby si ľahol vedľa nej. Vzduch vnútri bol vlhký a teplý – všetky

dvere a okná zatvorili ešte predtým, než sa vôbec pobožkali, zo strachu, že by ich niekto videl, počul alebo azda aj vycítil, čo tu spolu robia. Ashley si sadla, pootvorila okno blízko postele a pustila dnu vánok. Slaný vzduch o chvíľu vyvetral všetku vlhkosť.

Z pláže počuli rodiny a tínedžerov, vlny hrnúce sa na piesok, ostré hvízdanie plavčíka z najbližšej strážnej veže. V Malibu malo veľa pláží obmedzený vstup, ale Zuma – široký pruh jemného piesku a otvoreného pobrežia hneď pri diaľnici – bola pre všetkých. V deň ako tento pritiahla rodiny z celého Los Angeles, všetci sa snažili vyžmýkať z letných prázdnin posledný nezabudnuteľný deň.

„Hej ty,“ šepla Ashley jemne so zahanbeným úsmevom.

„Hej ty,“ zopakoval Hud očarovane.

Chytil jej prsty na ľavej ruke a pohral sa s nimi. Preplietol si s nimi tie svoje.

Mohol by sa s ňou oženiť. Vedel to. Niečo takéto ešte k nikomu necítil, ale k nej áno. Mal pocit, že o tom vedel už od chvíle, keď sa narodil, aj keď to nedávalo zmysel.

Hud bol pripravený dať Ashley celé svoje ja, všetko, čo mal, všetko, čo by jej mohol dať – svadbu snov, toľko detí, koľko len bude chcieť. Čo je na tom ťažké, oddať sa milovanej žene? Jemu to pripadalo prirodzené.

Hud mal iba dvadsaťtri, no mal pocit, že je pripravený stať sa manželom, mať rodinu, budovať s Ashley spoločný život.

Stačilo vymyslieť spôsob, ako to oznámia Jayovi.

„Takže... dnes večer,“ prehovorila Ashley, keď vstávala, aby sa obliekla. Natiahla si žltý spodný diel bikín a hodila na seba biele tričko s modro-zlatým nápisom UCLA cez prsia.